

ter de gældende regler for behandling af gevinst på gæld. Dette medfører i en række tilfælde, at der enten sker beskattning af gældseftergivelsen, eller at virksomhedens adgang til at fremføre underskud begrænses. Endvidere kan der blive tale om begrænsning af fradragsretten for renter, der er påløbet inden gældseftergivelsen. De skattemæssige konsekvenser af gældseftergivelsen indtræder først på tidspunktet for gældseftergivelsen.

Efter *lovforslaget* skal medfinansiering til meget risikobetonede udviklingsprojekter, som virksomheden i tilfælde af kommerciel succes skal tilbagebetale til VækstFonden i form af en basisrente og en omsætnings- eller overskudsafhængig betaling, skattemæssigt som lån.

Dette kræver en ændring af ligningslovens § 7 D, idet henvisningen til VækstFondslovens regler ikke vil omfatte den nye form for medfinansiering, der skal ydes med hjemmel i en ny bestemmelse i VækstFondsloven. Uden en ændring af ligningslovens regler, ville den nye form for medfinansiering skattemæssigt skulle behandles som tilskud. Hertil kommer, at også henvisningen til VækstFondsLovens regler for så vidt angår den eksisterende medfinansiering skal ændres som følge af ændringen af VækstFondsloven.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 6, at den foreslåede nye medfinansiering indebærer, at VækstFonden kan få en større tilbagebetaling fra virksomheden end det udlånte beløb. Det fremgår videre af bemærkningerne, at virksomhederne skal have mulighed for på ethvert tidspunkt at købe sig fri af denne tilbagebetalingsforpligtelse. Det skal ske mod at betale både det lånte beløb og en kompensation til VækstFonden. Denne kompensation kan udgøre flere gange det lånte beløb og vil være større, jo længere virksomheden er med i projektet.

Efter skattelovgivningens almindelige regler er renteudgifter fradragsberettigede efter statsskattelovens § 6, litra e. Skattelovgivningen indeholder ingen definition af renter, men udgifter anerkendes kun som renteudgifter efter statsskatteloven, hvis de er et sædvanligt periodisk vederlag til kreditor - beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende gæld for at stille kapital til rådighed. Herudover stilles der en række betingelser for fradragsret, herunder at der foreligger en retlig forpligtelse for debitor til at betale renten, og at renten er forfalden til betaling.

Opfylder en del af virksomhedens tilbagebetaling til VækstFonden de nævnte betingelser for renteudgifter, har virksomheden fradrag for denne del som renteudgifter.

Den del af virksomhedens tilbagebetaling af beløb til VækstFonden, der ikke opfylder rentebetingelserne, har virksomheden ikke fradragsret som renteudgifter. Den del af tilbagebetalingen, der er fastsat på grundlag af virksomhedens omsætning eller overskud, kan således ikke anerkendes som en renteudgift, der er omfattet af statsskattelovens § 6, litra e, idet tilbagebetalingen ikke opfylder betingelsen om, at den er beregnet som en bestemt procentdel af den til enhver tid værende gæld til debitor.

Når tilbagebetalingen til VækstFonden er afhængig af virksomhedens overskud, opstår der - på grundlag af virksomhedens resultat - en retlig forpligtelse for virksomheden til at indfri en opstået fordring. En sådan fordring skal behandles efter *kursgevinstlovens* regler.

Efter kursgevinstloven har *selskaber* som udgangspunkt fradrag for kurstab ved hel eller delvis indfrielse af gæld. Det gælder dog ikke, hvis gælden skal indfries til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på stiftelsestidspunktet. Begrænsning af tabsfradraget omfatter kun gæld med en pålydende rente, der er lig med eller højere end mindsterenten. Kurstab er derfor fradragsberettiget, hvis den pålydende rente er lavere end mindsterenten, selvom gælden skal indfries til en forud fastsat overkurs. En overkurs anses for forud fastsat, når det ved udstedelsen af lånet kan forudses, at der vil opstå et tab.

Afgørende for, om et kurstab kan fradrages er således, om den pålydende rente opfylder mindsterente-kravet eller ej, dvs. om fordringen er blåstemplet eller sortstemplet. Den pålydende rente skal opgøres på grundlag af den højest tilsagte indfrielsesum.

Hvis det ikke er muligt på stiftelsestidspunktet for et lån at beregne den pålydende rente, eksempelvis hvis den højest tilsagte indfrielsesum ikke er kendt på dette tidspunkt, anses lånet i praksis for sortstemplet. Det skyldes, at den fordring, der modsvarer gælden, ikke kan anses for at opfylde mindsterente-kravet på stiftelsestidspunktet. Der kan således ikke på stiftelsestidspunktet fastlægges en højest tilsagt indfrielsesum for gælden. Uanset at en eventuel rente for lånet ikke overstiger mindsterenten på stiftelsestidspunktet, vil det først være muligt at fastslå den samlede indfrielsesum for gælden, når den er endeligt afviklet.

Selskaber vil dermed, når fordringen må anses for sortstemplet som angivet ovenfor, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst have fradrag for den del af tilbagebetalingen til VækstFonden, der er afhængig af overskuddet eller omsætningen.